

Nieuws en Actualiteiten

HELDENREIS CURSUSSEN

[cursus Heldenreis](#) - een schrijfcursus om een complete roman te leren schrijven.

- 14 lessen, 112 pagina's

[cursus Heldinne's Reis I](#) -

een autobiografisch avontuur voor vrouwen.

- 8 lessen, 143 pagina's

[cursus Heldinne's Reis II](#) - een schrijfcursus om een boek te schrijven over een vrouwelijke hoofdpersoon, zowel fictief als (auto)biografisch.

- 14 lessen, 195 pagina's

[cursus The Artist's Way](#) - een online coachingsprogramma van 12 weken om je creativiteit (op welk gebied dan ook) weer te laten stromen.

- begeleidingsmateriaal voor 12 weken, 48 pagina's

[cursus Schrijfveren](#) - een schrijfcursus van een jaar, om (1) erachter te komen waar jouw kracht ligt, als schrijver, of om (2) een compleet boek te schrijven waarbij je intuïtie het werk doet.

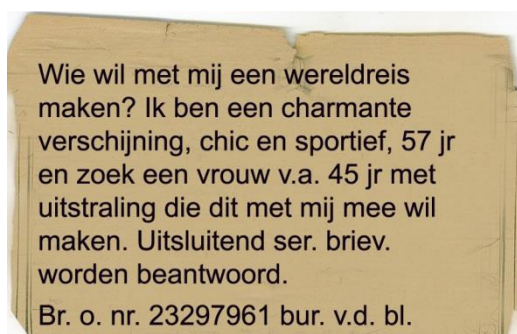
- 2 cursussen in één, 99 pagina's

[cursus Honderd Valkuilen](#) - een schrijfcursus die alle technische aspecten van creatief schrijven (fictie) behandelt, aan de hand van het meest complete schrijf-handboek.

- Les 1 een goed begin
  - Les 2 stijl
  - Les 3 plot
  - Les 4 conflict en spanning
  - Les 5 personages verzinnen
  - Les 6 karakterisering
  - Les 7 karakterontwikkeling
  - Les 8 vertelperspectief
  - Les 9 dialoog
  - Les 10 beschrijving
  - Les 11 locatie
  - Les 12 tijdsverloop
  - Les 13 einde en hoogtepunt ;)
  - Les 14 revisie
  - Les 15 inspiratie
  - Les 16 schrijfproces
- 16 lessen, 135 pagina's

Alle cursussen zijn te bestellen door **€10** over te maken op NL90 INGB 0003 8794 67 tnv H. Kuipers, Groningen onder vermelding van de naam van de cursus.

KRANTENKNIPSEL ALS SCHRIJFVEER

Elke dag een schrijfveer is een boek in een jaar. Simpel: wie een kwartier schrijft, produceert een bladzij tekst.

Begin direct met de eerste ingeving, zonder plotten, zonder onderweg reviseren. Houd de pen op het papier. Hoe meer je je pen vertrouwt, hoe beter de tekst wordt.

Oefening baart kunst, schrijfveer baart schrijver. In slechts 15 minuten per dag.

Over de wording van een collage en wat heeft Daan Roosegaarde daar mee te maken?

Helemaal niks natuurlijk. Ik heb de betreffende [uitzending](#) niet eens gezien, maar uit De Media begreep ik dat het erom draaide of Roosegaarde zijn ideeën wel helemaal van zichzelf had.

Ik denk dat niemand zijn ideeën helemaal van zichzelf heeft. En in deze beeldrijke tijden al helemaal niet.

Neem nu mij. Ik kreeg ooit op mijn verjaardag een [kunstwerkje](#) van [Yke Kaastra](#). Zij had van mij een stapel fotolijstjes gekregen, in een daarvan zat nog een foto van mij als vijfjarige, en daar was zij creatief mee aan de gang gegaan.

Zo werd in mij het zaadje gezaaid om iets te doen met oude foto's. Op Pinterest kwam ik laatst een [plaatje](#) tegen waarin een oude foto met collage werd gecombineerd. Het zaadje kreeg water, ik opende mijn bestand met ingescande familiefoto's, en viel op deze, van twee oud-oudtantes.

Tegelijk wist ik dat er een oude muur bij moest. Waar komt zoiets vandaan? Geen idee. Wat heb ik inmiddels geleerd? Dat je zulke ingevingen direct moet vertrouwen en volgen.

Daar wil ik tussen de regels door ook nog iets over kwijt.

Op Facebook circuleerde een [filmpje](#) waarin leerlingen een plaatje moesten afmaken in tien seconden. Iedereen maakte er de voor de hand liggende wijzerplaat van.

Vervolgens kregen ze er tien minuten voor, en zagen we tijgers en bloemen en ruimtevaartuigen.

De clou was dat je NIET je eerste idee klakkeloos moest vertrouwen.

En ik dacht: wat? Juist wel! Hoe zit dat?

Het heeft te maken met het verschil tussen idee en ingeving, denk ik. De ingeving komt van diep van binnen. Hij lijkt niet logisch, omdat hij de jou onbekende logica van het onbewuste volgt. Net als dat dromen niet "logisch" zijn.

Als je die kinderen een wijzerplaat in wording voorschotelt, heb je ze al uit die diepte weggetrokken. Richten ze zich al op iets buiten zich, en komt het idee van buitenaf, niet van binnenuit.

Goed, mijn oude muur. Ik vond een foto van een raam in de abdij van Aduard, en printte die uit. Ik zette de muoikes achter het uitgeknipte raam. Intussen was ook Paul Klee weer mijn gezichtsveld binnengedrongen, en ik gebruikte een [schilderij](#) van hem als achtergrond. (Ontdekte pas later dat het "Eros" heet.)

Ik werkte tot dat moment in een schrift van A4-formaat. Het was niet groot genoeg.

Het was als een kort verhaal dat erom smeekte een roman te mogen worden.

Ik kocht een A3-formaat schetsboek, en drukte de tantes nogmaals af, groter nu, en knipte ze los van elkaar. Daardoor veranderden ze van karakter. De verlegen meisjes achter die tralies werden opeens zelfstandige personages. De een kreeg een [koninginnen](#)japon aan, de ander (die een verlamd armpje had, dat herinner ik me nog) kreeg opeens een [Nikè](#)-vleugel.

Ik schilderde de achtergrond met waterverf - locatie locatie - heel abstract, alleen maar vegen en kleuren, en toch gebeurde er daardoor iets, ze kwamen in een wereld te staan, ze werden een verhaal.

Volgende rare ingeving. Vogelkooi. Geen sinecure, het uitknippen van een vogelkooi. Maar het moest. Ze waren vrij en toch gekooid, ze stonden recht op misschien juist door die kooi - interpretaties legio. Net als bij een goed boek, dat niet alles uitlegt en voorschrijft maar alleen zegt: zo was het.

Nog was het niet af. Bakstenen. Bakstenen met structuurverf. Een hele middag heb ik bakstenen zitten knippen. Ze komen uit de lucht vallen, ze metselen een muurtje waarachter de muoikes langzaam maar zeker verdwijnen. Maar tot die tijd staan ze fier tegen de gloeiende lucht.

Het was een proces waar ik zo van heb genoten! Leerzaam is ook. Dat je bij creativiteit - of het nu schrijven is, beeldende kunst of welke tak van kunstnijverheid ook - kunt en moet vertrouwen op de ingevingen. Iemand zei (en ik geloof dat ik dat destijds ook tegen Yke heb gezegd): Dat kun je ook in opdracht doen voor mensen, met foto's van hun dierbaren! Maar zou het genot niet een stuk minder zijn? Dan krijg je hetzelfde als met die wijzerplaat, denk ik.

Misschien heb ik kunstenaars onder mijn lezers die wel in opdracht werken, en mij kunnen tegenspreken. Want geld verdienen met iets wat je zoveel plezier verschaft, dat is natuurlijk het ideaal!

blijf schrijven en creëren!
Hella Kuipers